

Grensgeval voor plantenwerkgroep IVN Gulp & Geul (dinsdag 26 april 2005).

Op het laatste nippertje (19.29 uur) arriveerde de voorzitter van IVN Gulp & Geul nabij het IVN-home aan de Hilleslagerweg te Mechelen. Een minuut later gaat het richting Teuven om na ca. 10 minuten het te onderzoeken terrein te bereiken. Vlakbij ligt een van de 6 kastelen in of rond Teuven: Castel Notre Dame te Opsinnich (gemeente Remersdaal). In de verte herkennen we temidden van heel veel groen de dorpen Hombourg en Remersdaal. We bevinden ons net in Franstalige gedeelte van België: Wallonië

Het grauwe weer vormt geen enkel bezwaar om de spiedende ogen aan het werk te zetten. De route door het bos en de bermen beloven veel.

We zijn echter nog vroeg in het jaar hetgeen merkbaar is aan de invallende duisternis rond 21.00 uur maar ook aan de ontwikkeling van de aanwezige planten. Het leek wel alsof dit stukje natuur enkele weken achter liep op diverse, vaak goed beschutte, plekjes in de regio.

Ondanks de ietwat minder gunstige omstandigheden geeft het terrein duidelijk aan dat er binnenkort weer genoten kan worden van een bloemenzee. De knoppen, rozetten en kiemplanten beloven

weer een spoedig kleurenfestival. Onze deelnemers herkennen menig plantje en spreken nu al af om binnen enkele weken wederom het terrein te bezoeken. Als het zonnetje en temperatuur hun beste kanten laten zien, gaan de ontwikkelingen snel.

Spoedig bevinden onze neuzen zich op minder dan een meter boven de grond. Grote twijfels over een fraai wit bloeiend plantje dat enigszins doet denken aan een pinksterbloem. Even verder herkennen we bloeiende exemplaren van o.a. fluitekruid, vergeet-me-nietje, brem, heermoes ofwel (reuzen)paardenstaart, hondsdraf, bergvlier, enz. Wederom roepen wit bloeiende plantjes vraagtekens op en het is aan

Wil de taak om duidelijkheid te verschaffen. Zij kan die avond nog huiswerk verrichten en een dag later volgt het resultaat per mail:

“Hallo floristen, ik heb drie plantjes gedetermineerd.

De planten met grote witte bloemen heten Zandscheefkelk, *Arabis arenosa*, en heeft volgens Heimans en Thijsse drie zetjes, dus zzz. Komt uit Midden Europa. De plantjes die erbij stonden, maar veel kleinere bloempjes hadden, heten Zandraket. Komt vooral voor op zandgrond en verlaten akkers. Het kleine plantje, dat ik bij de muur vond, heet Kandelaartje en is van de Steenbreekfamilie. De kleine blaadjes waren in drieën gespleten.”

Het pad langs de spoorbaan leidt naar een hoog viaduct dat hoog boven het dal uitrijst. De spoorlijn is onderdeel van de verbinding tussen de haven van Antwerpen en het Roergebied en werd gedurende de eerste Wereldoorlog aangelegd. De Duitse overheersers konden toen

niet via het neutrale Nederland richting Roergebied en moesten dus met een omweg langs onze zuidgrens een verbinding realiseren. Regelmatig zien we deze avond treinen passeren. Bijna ledere machinist toert zodat Yke tijdig zijn camera in de aanslag heeft. Ook is duidelijk dat de modernisering van het spoortraject in volle gang is. De culinaire

uitspraken en twinkelende oogjes van Frida passen helaas niet op deze pagina en “les escargots” zijn dus bijzonder opgelucht.